

แผนยุทธศาสตร์วิจัยด้านโลจิสติกส์
และโซ่อุปทานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒
พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

แผนยุทธศาสตร์วิจัยด้านโลจิสติกส์
และโซ่อุปทานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒
พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

แผนยุทธศาสตร์วิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒
(พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙)

พิมพ์ครั้งที่ ๑

จำนวน ๕๐๐ เล่ม

ผู้จัดพิมพ์ สำนักประสานงานโครงการวิจัยด้านโลจิสติกส์
ร่วมระหว่าง สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
และ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

พิมพ์ที่ บริษัท จรัลสนิทวงศ์การพิมพ์ จำกัด
๒๑๙ ซอยเพชรเกษม ๑๐๒/๒
แขวงบางแคเหนือ เขตบางแค กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
โทรศัพท์ ๐๒-๘๐๙-๒๒๘๑-๓ โทรสาร ๐๒-๘๐๙-๒๒๘๔

สาร จากเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยด้านโลจิสติกส์ เป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์การวิจัยราย ประเด็นที่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และพันธมิตรคือ องค์กร ๕ส. (ได้แก่ สกว., สวก., สวรส., สวทช. และ สวทน.) ได้ร่วมมือจัดทำขึ้น โดยมีส่วนร่วม นอกจาก กลุ่มองค์กรบริหารงานวิจัย ยังมีกลุ่มนักวิจัย กลุ่มผู้ใช้ประโยชน์ทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่ง เป็นไปตามแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติฉบับที่ ๘ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ที่เห็นว่านโยบายโดยรวมกว้างเกินไป แม้จะได้มีการจัดทำยุทธศาสตร์ การวิจัยรายภูมิภาคขึ้นแล้ว ก็ยังเป็นเป้าหมายเชิงพื้นที่ จำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การวิจัยราย ประเด็น เพื่อเป็นเครื่องนำทาง นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นจะเป็นหลักในการ กำหนดกรอบการสนับสนุนการวิจัยประเด็นนั้น ๆ ที่เชื่อว่าจะสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาได้ อย่างเหมาะสม

จากการระดมความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง วช. และ สกว. เห็นพ้องต้องกันว่า ต้อง กำหนดความสำคัญก่อนหลังของยุทธศาสตร์ย่อยด้วย เพราะยังมีการวิจัยในประเด็นนี้ หลากหลายแล้ว ซึ่ง วช. และ ๕ส. จะใช้เป็นแนวทางกำหนดกรอบการวิจัยที่จะจัดสรร งบประมาณร่วมกัน

ต้องขอขอบคุณ รศ.ดร.ดวงพรรณ ศฤงคารินทร์ และทีมวิจัยที่ทุ่มเทและมุ่งมั่น กับ การประสานผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาร่วมกันจัดทำขึ้น สามารถนำไปใช้ในการกำหนดกรอบและ งบประมาณเพื่อการวิจัยด้านนี้ รวมถึงการนำผลไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตามยุทธศาสตร์ด้วย

ศ.นพ.สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ
เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

สาร จากผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

ตามที่ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ร่วมมือกันจัดทำยุทธศาสตร์วิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๕) เพื่อผลิตองค์ความรู้ด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานบูรณาการและส่งผลสู่การปฏิบัติได้จริงนั้น เป็นที่น่ายินดีอย่างยิ่งที่ผลการดำเนินการที่ผ่านมาประสบความสำเร็จ ล่วงไปด้วยดี โดยก่อให้เกิดองค์ความรู้สะสมด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานมากขึ้น เกิดการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงาน และมีผู้นำผลงานวิจัยไปใช้ (User) ดังนั้น เพื่อให้เกิดการดำเนินงานต่อเนื่อง สำนักประสานงานโครงการวิจัยด้านโลจิสติกส์ ร่วมระหว่าง วช. และ สกว. จึงจัดทำยุทธศาสตร์วิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) เล่มนี้เกิดขึ้น เป็นยุทธศาสตร์วิจัยระยะยาว ๕ ปี ซึ่งยังคงมุ่งมั่นผลิตองค์ความรู้ด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแบบบูรณาการ เน้นการมีกลไกผลักดันสู่การปฏิบัติได้จริง

ยุทธศาสตร์วิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) เกิดจากการ บูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วน ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ที่มีความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงที่ต้องการเห็นทิศทางการพัฒนาเปลี่ยนแปลงระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของประเทศไทยในทิศทางเดียวกัน

ขอขอบคุณหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน นักวิชาการ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ที่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงานในการจัดทำยุทธศาสตร์วิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) ด้วยดีตลอดมา

ศ.ดร.สวัสดิ์ ตันตระรัตน์
ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

สาร จากผู้ประสานงานชุดโครงการวิจัยด้านโลจิสติกส์ ร่วมระหว่าง วช. และ สกว.

จากการที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ขึ้น เพื่อลดต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมให้เหลือร้อยละ ๑๖ ในปี ๒๕๕๔ โดยประกาศใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ แล้วนั้น ทำให้เกิดการตื่นตัวต่อการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ในทุกวงการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคการวิจัยของประเทศ

สำนักประสานงานโครงการด้านโลจิสติกส์ ร่วมระหว่าง สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) จึงได้รวบรวมผลจากประชาพิจารณ์ จัดทำยุทธศาสตร์วิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๕) และ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ขึ้น เพื่อกำหนดกรอบวิจัยด้านโลจิสติกส์ของประเทศ

การวิจัยและพัฒนาระบบโลจิสติกส์โครงสร้างพื้นฐานและอุตสาหกรรม รวมถึงสินค้าเกษตรในช่วงที่ผ่านมา ถึงแม้จะได้ผลเป็นที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการแข่งขันที่เฉียบคม รวดเร็ว และกว้างขวางขึ้นของการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ใน พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้น ยุทธศาสตร์วิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) จึงยังคงให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอย่างสูง แต่ได้กระจายกลุ่มงานวิจัยเดิมทั้งสามกลุ่มในมิติใหม่ เพื่อมุ่งผลิตองค์ความรู้แบบบูรณาการที่เน้นผู้ใช้งานตามแนวยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

๑. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อตอบสนองต่อการรวมกลุ่มเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกลุ่ม AEC
๒. การบูรณาการองค์ความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๓. การสร้างมูลค่าโดยมุ่งเน้นนวัตกรรมที่เหมาะสมของการใช้ศักยภาพการผลิตเชิงพื้นที่ และมุ่งสู่ Green logistics

แผนยุทธศาสตร์วิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙

สำนักประสานงานโครงการวิจัยด้านโลจิสติกส์ ฯ หวังว่ายุทธศาสตร์วิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ นี้ คงเป็นประโยชน์เป็นอย่างยิ่งต่อแนวทางการวิจัย เพื่อนำไปใช้พัฒนาประเทศด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร.สมยศ เชื้ออักษร
ผู้ประสานงานชุดโครงการวิจัยโลจิสติกส์เกษตร (สาขา)

รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงพรรณ ศฤงคารินทร์
ผู้ประสานงานชุดโครงการวิจัยด้านโลจิสติกส์ (หลัก)

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

สารบัญ

๑. วิสัยทัศน์ พันธกิจ.....	๑
๒. ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์.....	๑
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อตอบสนองต่อการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและข้อตกลงระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประชาคมอาเซียน(ASEAN Economic Community: AEC)	๒
กลยุทธ์ ๑.๑ สนับสนุนงานวิจัยที่พัฒนาการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ควบคู่ไปกับการบริหารห่วงโซ่อุปทานอย่างบูรณาการเพื่อสนองต่อการรวมกลุ่มเศรษฐกิจ (Regional Economic Integration).....	๓
กลยุทธ์ ๑.๒ สนับสนุนงานวิจัยที่เน้นการสังเคราะห์องค์ความรู้บนบริบทโซ่อุปทานของภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างโอกาสในการแข่งขันของประเทศจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	๔
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สนับสนุนงานวิจัยในการบูรณาการองค์ความรู้เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน.....	๗
กลยุทธ์ ๒.๑ สนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาออกแบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อวางแผนและพัฒนาระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ.....	๗
กลยุทธ์ ๒.๒ การวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการปรับปรุงกระบวนการโลจิสติกส์และการจัดการห่วงโซ่อุปทาน โดยมุ่งเน้นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและอุตสาหกรรมต้นน้ำในภาคเกษตร.....	๙
กลยุทธ์ ๒.๓ การวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการจัดการห่วงโซ่อุปทานในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม.....	๑๑
กลยุทธ์ ๒.๔ การวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมเพื่อเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์.....	๑๓

สารบัญ (ต่อ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นการสร้างมูลค่า(Value Creation) การสร้างนวัตกรรมการใช้ศักยภาพการผลิตของพื้นที่และการมุ่งสู่การดำเนินการด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics).....	๑๕
กลยุทธ์ ๓.๑ การวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาโซ่คุณค่า (Value Chain) ที่ก่อให้เกิดคุณค่าเพิ่ม (Value Creation) โดยมุ่งเน้นนวัตกรรมที่เหมาะสมที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของประเทศ.....	๑๖
กลยุทธ์ ๓.๒ การวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพของผลิตภัณฑ์ (Potential Product and Service) ให้เป็นจุดขายเฉพาะ (Unique Selling Point) ในแต่ละจังหวัดและกลุ่มจังหวัด.....	๑๗
กลยุทธ์ ๓.๓ การพัฒนากลไกการจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกลไกการขับเคลื่อนของประเทศ.....	๑๗
กลยุทธ์ ๓.๔ การวิจัยเชิงปฏิบัติด้านโลจิสติกส์ที่เกี่ยวกับการสร้างและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Logistics).....	๑๘
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สนับสนุนกลไกผลักดันงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ส่งผลสู่การพัฒนาขีดความสามารถของประเทศ.....	๒๑
กลยุทธ์ ๔.๑ พัฒนาระบบและกลไกบริหารงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน.....	๒๑
กลยุทธ์ ๔.๒ เพิ่มศักยภาพบุคลากรในภาคงานวิจัย.....	๒๗

ยุทธศาสตร์วิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

<p>วิสัยทัศน์</p> <p>ประเทศไทยมุ่งผลิตองค์ความรู้ด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแบบบูรณาการ มีกลไกผลักดันสู่การปฏิบัติและชั้นนำทิศทางในการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p>	<p>พันธกิจ</p> <p>พันธกิจที่ ๑ กำหนดทิศทางงานวิจัยเพื่อผลิตองค์ความรู้ด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ที่มีประสิทธิภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศ</p> <p>พันธกิจที่ ๒ พัฒนาและส่งเสริมกลไกการบริหารจัดการงานวิจัย เพื่อผลักดันให้มีการนำองค์ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์และสร้างความเจริญแก่ประเทศไทยแบบบูรณาการ</p> <p>พันธกิจที่ ๓ พัฒนาศักยภาพและส่งเสริมเครือข่ายบุคลากรด้านงานวิจัยให้มีความเข้มแข็ง ให้สามารถผลิตงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ</p>
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑</p> <p>สนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเศรษฐกิจและข้อตกลงระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประชาคมอาเซียน (AEC)</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๑</p> <p>สนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรม การใช้ศักยภาพการผลิตของพื้นที่ และการมุ่งสู่การค้าเสรีการค้าเสรีด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics)</p>
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒</p> <p>สนับสนุนงานวิจัยในการบูรณาการองค์ความรู้เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๒</p> <p>สนับสนุนงานวิจัยในการบูรณาการองค์ความรู้เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน</p>
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓</p> <p>สนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ส่งเสริมนวัตกรรมและพัฒนาขีดความสามารถของประเทศ</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๓</p> <p>สนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นการสร้างมูลค่า (Value Creation) การสร้างนวัตกรรม การใช้ศักยภาพการผลิตของพื้นที่ และการมุ่งสู่การค้าเสรีการค้าเสรีด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics)</p>
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔</p> <p>สนับสนุนกลไกผลักดันงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ส่งเสริมนวัตกรรมและพัฒนาขีดความสามารถของประเทศ</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๔</p> <p>สนับสนุนกลไกผลักดันงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ส่งเสริมนวัตกรรมและพัฒนาขีดความสามารถของประเทศ</p>

ยุทธศาสตร์วิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙	
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อตอบสนองความต้องการรวมกลุ่มเศรษฐกิจ และห้วงเวลาระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประชาคมอาเซียน (AEC)	<ul style="list-style-type: none"> • กลยุทธ์ ๑.๑ สนับสนุนงานวิจัยที่พัฒนาการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ควบคู่ไปกับการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานอย่างบูรณาการเพื่อตอบสนองต่อกรอบรวมกลุ่มเศรษฐกิจ (Regional Economic Integration) • กลยุทธ์ ๑.๒ สนับสนุนงานวิจัยที่เน้นการสังเคราะห์องค์ความรู้แบบจับคู่โซ่อุปทานของภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างโอกาสในการแข่งขันของประเทศไทยในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สนับสนุนงานวิจัยในการบูรณาการองค์ความรู้เพื่อการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ และห่วงโซ่อุปทาน	<ul style="list-style-type: none"> • กลยุทธ์ ๒.๑ สนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาออกแบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการจัดการที่อาจผสม และพัฒนาระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ • กลยุทธ์ ๒.๒ การวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับปรับปรุงกระบวนการโลจิสติกส์และการจัดการห่วงโซ่อุปทานโดยมุ่งเน้นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและอุตสาหกรรมต้นน้ำในภาคเกษตร • กลยุทธ์ ๒.๓ การวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการจัดการโซ่อุปทานในภาคเกษตรและอุตสาหกรรม • กลยุทธ์ ๒.๔ การวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับงานประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมเพื่อเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นการสร้างมูลค่า (Value Creation) การสร้างนวัตกรรม การใช้ศักยภาพการผลิตของพื้นที่ และการมุ่งสู่การค้าเป็นภาคด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics)	<ul style="list-style-type: none"> • กลยุทธ์ ๓.๑ การวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาโซ่อุปทาน (Value Chain) ที่ก่อให้เกิดคุณค่าเพิ่ม (Value Creation) โดยมุ่งเน้นนวัตกรรมที่เหมาะสมที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของประเทศ • กลยุทธ์ ๓.๒ การวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพของเอสเอ็มเอสให้เป็นจุดขายเฉพาะ (Unique Selling Point) ในแต่ละจังหวัดและกลุ่มจังหวัด • กลยุทธ์ ๓.๓ การพัฒนาการจัดการจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับการขับเคลื่อนของประเทศไทย • กลยุทธ์ ๓.๔ การวิจัยเชิงปฏิบัติด้านโลจิสติกส์ที่เกี่ยวกับการสร้างและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Logistics)
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สนับสนุนกลไกผลักดันงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ส่งเสริมนวัตกรรมและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> • กลยุทธ์ ๔.๑ พัฒนาระบบและกลไกบริหารงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน • กลยุทธ์ ๔.๒ เพิ่มศักยภาพบุคลากรในงานวิจัย

แผนยุทธศาสตร์วิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแห่งชาติ ฉบับที่ ๒

พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

๑. วิสัยทัศน์ พันธกิจ

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมุ่งผลิตองค์ความรู้ด้านโลจิสติกส์^๑ และโซ่อุปทาน^๒ แบบบูรณาการ มีกลไกผลักดันสู่การปฏิบัติและชี้นำทิศทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ/ภารกิจหลัก

๑. กำหนดทิศทางการงานวิจัยเพื่อผลิตองค์ความรู้ด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่มีประสิทธิภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศ
๒. พัฒนาและส่งเสริมกลไกการบริหารจัดการงานวิจัย เพื่อผลักดันให้มีการนำองค์ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์และสร้างความเจริญแก่ประเทศแบบบูรณาการ
๓. พัฒนาศักยภาพ และส่งเสริมเครือข่ายบุคลากรด้านงานวิจัยให้มีความเข้มแข็ง ให้สามารถผลิตงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ

---

^๑โลจิสติกส์ (Logistics) หมายถึง ศาสตร์และศิลป์ของการจัดการกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ของสินค้า ข้อมูลสารสนเทศ และทรัพยากรในระบบโซ่อุปทาน ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าด้วยวิธีการที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้น การจัดการโลจิสติกส์ (Logistics Management) จึงหมายถึง การวางแผน การนำไปปฏิบัติ และการควบคุมกิจกรรมในระบบโลจิสติกส์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินการต่างๆ ในระบบโซ่อุปทานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด (ที่มา: อภิชาติ โสภางค์, ๒๕๕๓, การจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)

^๒โซ่อุปทาน (Supply Chain) หมายถึงเครือข่ายระบบการผลิตหรือบริการอันประกอบไปด้วย ผู้ผลิต ปัจจัยการผลิต ศูนย์กลางการผลิต คลังสินค้า ศูนย์กระจายสินค้า ศูนย์ค้าส่ง และหน่วยค้าปลีก ดังนั้น การจัดการโซ่อุปทาน (Supply Chain Management) จึงหมายถึง การออกแบบการวางแผนการปฏิบัติการ การควบคุมกิจกรรมในโซ่อุปทาน ที่มุ่งเน้นการสร้างมูลค่า โดยวัตถุประสงค์ในการปรับโซ่อุปทานให้สอดคล้องกับอุปสงค์ การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันขององค์กร รวมถึงการตอบสนองความต้องการของลูกค้า (ที่มา: อภิชาติ โสภางค์, ๒๕๕๓, การจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)

๒. ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ในการกำหนดทิศทางการวิจัยเพื่อขึ้นนำการพัฒนาด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อตอบสนองต่อการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและข้อตกลงระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มประชาคมอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC)

ผลผลิต

๑. มีผลงานวิจัยที่ทำให้ทราบถึงศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย เปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศอาเซียน
๒. มีผลงานวิจัยที่สามารถเตรียมความพร้อมให้แก่ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่สามารถรองรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้
๓. มีผลงานวิจัยที่สนับสนุนการสร้างโอกาสทางธุรกิจและเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศไทยภายใต้บริบทการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินศักยภาพของไทยภายใต้บริบท AEC
๒. จำนวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายใต้บริบท AEC
๓. จำนวนงานวิจัยที่เสนอแนวทางและ/หรือนโยบายในการเตรียมความพร้อมจากการใช้ประโยชน์ในการเปิดเสรีการค้า AEC
๔. จำนวนผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการประเมินศักยภาพ ผลกระทบ การเปลี่ยนแปลง และแนวทางการปรับตัว เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภายใต้บริบท AEC
๕. ประสิทธิภาพการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่เพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมเป้าหมาย
๖. จำนวนนโยบายในการเตรียมความพร้อมจากการใช้ประโยชน์ในการเปิดเสรีการค้า AEC ที่ถูกนำมาใช้ในทางปฏิบัติ

กลยุทธ์ ๑.๑ สนับสนุนงานวิจัยที่พัฒนาการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ควบคู่ไปกับการบริหารห่วงโซ่อุปทานอย่างบูรณาการ เพื่อสนองต่อการรวมกลุ่มเศรษฐกิจ (Regional Economic Integration)

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อทำความเข้าใจถึงศักยภาพด้านโครงข่ายและโครงสร้างพื้นฐานในการรองรับการรวมกลุ่มเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
๒. เพื่อสามารถใช้ประโยชน์โครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพในการรองรับการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานทั้งภายในและระหว่างประเทศ
๓. เพื่อพัฒนาโครงข่ายโครงสร้างพื้นฐานของประเทศให้เชื่อมโยงกับโครงข่ายในระดับภูมิภาค และผลักดันให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สานประโยชน์ระหว่างประเทศ
๔. เพื่อจัดเตรียมระบบการบริหารจัดการและกำกับดูแลการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ในการรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นโจทย์วิจัย

ระยะแรก (๒๕๕๕ – ๒๕๕๗)

๑. การศึกษาแนวทางการพัฒนาโครงข่ายอย่างบูรณาการ (ASEAN Connectivity)
๒. การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานในภูมิภาค (Regional Supply Chain Management)
๓. การศึกษาด้านต้นทุนและนโยบายราคาการใช้บริการโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย รองรับบริบทการค้าเสรีการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ระยะหลัง (๒๕๕๗ – ๒๕๕๙)

๑. การศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบและการแบ่งผลประโยชน์ (Sharing Benefit) จากการเชื่อมโยงโครงข่ายโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน
๒. การศึกษาการใช้ประโยชน์ (Utilization) โครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ (Existing Infrastructure) และแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

เพื่อเป็นระบบการขนส่งต่อเนื่อง (Multimodal) ที่สมบูรณ์และมีจุดเน้นทางยุทธศาสตร์

๓. การศึกษาเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการและกำกับดูแลเพื่อรองรับการเปิดเสรีและการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๔. การศึกษาแนวทางในการพัฒนาโครงข่ายระบบการขนส่งเพื่อรองรับการรวมกลุ่มเศรษฐกิจ และข้อตกลงระหว่างประเทศที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น BIMSTEC และ IMT-GT เป็นต้น

กลยุทธ์ ๑.๒ สนับสนุนงานวิจัยที่เน้นการสังเคราะห์องค์ความรู้บนบริบทโซ่อุปทานของภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างโอกาสในการแข่งขันของประเทศ จากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๒. เพื่อลดภัยคุกคามและสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมไทยภายใต้บริบทประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๓. เพื่อกำหนดนโยบายและมาตรการในการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้ประกอบการทั้งภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ภายใต้บริบทประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๔. เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมภายใต้ความร่วมมือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๕. เพื่อพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานในกลุ่มประเทศอาเซียน

ประเด็นโจทย์วิจัย

สำหรับประเด็นโจทย์วิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม ได้แบ่งกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายออกเป็น ๒ ระยะ ดังนี้

- อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก (๒๕๕๕ – ๒๕๕๗) ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ค้าปลีกและค้าส่ง ท่องเที่ยว และผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์

- อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง (๒๕๕๗ – ๒๕๕๙) ได้แก่ อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า ปิโตรเคมีและพลาสติก ยา โรงพยาบาล หัตถอุตสาหกรรม ของเสียและวัสดุเหลือใช้

ระยะแรก (๒๕๕๕ – ๒๕๕๗)

๑. การศึกษาศักยภาพของโซ่อุปทานสินค้าเกษตร การศึกษากระแสความนิยมความต้องการของตลาดสำคัญเพื่อรองรับ AEC ในทุกกลุ่มสินค้าสำหรับสินค้าเกษตร
๒. การศึกษาศักยภาพของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศอาเซียน เช่น การศึกษาต้นทุนโลจิสติกส์ของการท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศอาเซียน การเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันด้านโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศอาเซียนการศึกษาและวิเคราะห์เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและทำที่การเจรจาเปิดตลาดการค้า บริการ และการลงทุนในกรอบ AEC ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นต้น
๓. การศึกษาผลกระทบของการเปิดการค้าเสรีอาเซียน และการวิเคราะห์การเชื่อมโยงโซ่คุณค่าเพื่อกำหนดบทบาทการเป็นผู้ขับเคลื่อนโซ่อุปทาน (Chain Driver) หรือเป็นส่วนหนึ่งของโซ่อุปทาน และกำหนดมาตรการในการเตรียมความพร้อมในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก
๔. การศึกษาแนวทางและความเป็นไปได้ในการพัฒนาธุรกิจและความร่วมมือทางการค้า รวมถึงการออกแบบระบบโซ่อุปทาน ภายใต้กรอบความร่วมมือ AEC สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก

ระยะหลัง (๒๕๕๗- ๒๕๕๙)

๑. การออกแบบโครงสร้างระบบโซ่อุปทาน (Supply Chain Configuration) รองรับ AEC ในทุกกลุ่มสินค้าสำหรับสินค้าเกษตร
๒. การศึกษาผลกระทบของการเปิดการค้าเสรีอาเซียน และการวิเคราะห์การเชื่อมโยงโซ่คุณค่าเพื่อกำหนดบทบาทการเป็นผู้ขับเคลื่อนโซ่อุปทาน (Chain Driver) หรือเป็นส่วนหนึ่งของโซ่อุปทาน และกำหนดมาตรการในการเตรียมความพร้อมในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง

๓. การศึกษาแนวทางและความเป็นไปได้ในการพัฒนาธุรกิจและความร่วมมือทางการค้า รวมถึงการสร้างโซ่คุณค่าอาเซียน ภายใต้กรอบการค้าเสรีอาเซียน สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง
๔. การสร้าง Value Creation ให้แก่ผู้ประกอบการและการพัฒนาแผนเชิงรุกในอนาคต สำหรับสินค้าในภาคอุตสาหกรรม
๕. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนและรองรับความเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบท AEC เช่น ระบบสนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจอาเซียนระบบโลจิสติกส์และโซ่คุณค่าของการท่องเที่ยวระหว่างประเทศในอาเซียน เป็นต้น
๖. การศึกษาผลกระทบต่อภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม และความเป็นไปได้ในการสร้างโอกาสทางธุรกิจ จากการรวมกลุ่มเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น BIMSTEC IMT-GT เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สนับสนุนงานวิจัยในการบูรณาการองค์ความรู้ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน

ผลผลิต

๑. มีผลงานวิจัยที่เพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งเน้นให้เกิดการลดต้นทุน ความสูญเสียและความไร้ประสิทธิภาพในระบบโลจิสติกส์
๒. มีผลงานวิจัยด้านการยกระดับสมรรถนะการจัดการห่วงโซ่อุปทาน การบูรณาการความเชื่อมโยงระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์และการจัดการห่วงโซ่อุปทาน
๒. จำนวนผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์และการจัดการห่วงโซ่อุปทาน
๓. ประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์และการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้น
๔. รายได้ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย
๕. ส่วนแบ่งทางการตลาดที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย

กลยุทธ์ ๒.๑ สนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ออกแบบ โครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อวางแผนและพัฒนา ระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

๑. สามารถวางแผนและพัฒนาระบบโครงข่ายและระบบการขนส่งที่สอดคล้องต่อปริมาณการขนส่งสินค้า ปริมาณการเดินทาง ทั้งที่มีในปัจจุบันและสามารถรองรับปริมาณการขนส่งและการเดินทางที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
๒. สามารถกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการการขนส่งและการจราจรที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับทิศทางการขยายตัวในอนาคต

ประเด็นโจทย์วิจัย

ระยะแรก (๒๕๕๕ - ๒๕๕๗)

๑. การวิจัยเพื่อศึกษาประเด็นด้านข้อมูลและองค์ความรู้ในการประเมินโครงการ เช่น
  - การศึกษากำหนดประเภทข้อมูลที่เป็นมาตรฐานเพื่อใช้ใน งานวิจัยด้านการประเมินโครงการ (Feasibility Study) ของ ไทย
  - การศึกษาพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูล เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูล และเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยด้านการประเมิน โครงการของไทย
  - การพัฒนาองค์ความรู้ ด้านแนวทางการหาค่าตัวแปรที่ เกี่ยวข้องในงานวิจัยด้านการประเมินโครงการของไทย
  - การศึกษาเชิงวิจัยเพื่อกำหนดเกณฑ์อ้างอิงที่เหมาะสมในเชิง วิชาการ
  - องค์ความรู้ด้านแบบจำลองและการวางแผนการขนส่ง เช่น การศึกษาโดยเปรียบเทียบข้อดีและข้อด้อยของแบบการ จำลองขนส่งประเภทต่าง ๆ
๒. การออกแบบโครงข่ายจราจรและขนส่งที่เหมาะสมเพื่อรองรับ ภัยพิบัติจากมนุษย์และ/หรือธรรมชาติ
๓. การออกแบบระบบการขนส่งและระบบบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ สำหรับการบริหารจัดการสถานการณ์วิกฤติ
๔. การศึกษาโดยใช้แบบจำลองการขนส่งในการวางแผนและพัฒนา
๕. การศึกษาเพื่อจัดทำนโยบายด้านการขนส่งและโลจิสติกส์
๖. การจัดโครงสร้างเชิงสถาบัน (Institutional Arrangement) ของ ภาคการขนส่งที่เหมาะสมเพื่อกำหนดบทบาทของหน่วยงาน และการ สอดรับกับการเปิดเสรีภาคบริการ และการแข่งขันภายในประเทศ และต่างประเทศ
๗. การศึกษากฎหมาย กฎระเบียบ และการกำกับดูแล เพื่อปรับปรุง ระบบการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและโลจิสติกส์ให้ มีประสิทธิภาพ

ระยะหลัง (๒๕๕๗- ๒๕๕๙)

๑. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการจราจรในพื้นที่เมือง ทั้งทางด้านการขนส่งผู้โดยสารและการขนส่งสินค้า เช่น
  - การจัดทำและพัฒนาฐานข้อมูลการขนส่งและจราจรเพื่อการวิจัยในลักษณะระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (Management Information System: MIS) และระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System: GIS)
  - การศึกษาและวิเคราะห์โครงข่ายการเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะ
  - การพัฒนาโครงข่ายการเดินทางและระบบโลจิสติกส์ที่มีความสอดคล้องกับการทิศทางการพัฒนาเมืองและการขยายตัวของเมืองในอนาคตอย่างบูรณาการ
  - การบูรณาการแบบจำลองการเดินทางและระบบโลจิสติกส์ในระดับเมืองและระดับภูมิภาค
  - การประเมินแผนแม่บทด้านการจราจร และขนส่งในเมืองภูมิภาค

กลยุทธ์ ๒.๒ การวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการปรับปรุงกระบวนการโลจิสติกส์ และการจัดการห่วงโซ่อุปทาน โดยมุ่งเน้นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และอุตสาหกรรมต้นน้ำในภาคเกษตร

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ขั้นพื้นฐานให้แก่เกษตรกร องค์กรเกษตรกร และผู้ประกอบการรายย่อยในภาคเกษตร เพื่อสร้างความมั่นคงและสร้างความเข้มแข็งให้แก่อุตสาหกรรมต้นน้ำในภาคเกษตร
๒. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ และพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมุ่งเน้นกระบวนการโลจิสติกส์ภายในองค์กร
๓. เพื่อสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ประเด็นโจทย์วิจัย

ประเด็นโจทย์วิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคอุตสาหกรรม ได้แบ่งกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายออกเป็น ๒ ระยะ ดังนี้

- อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก (๒๕๕๕ – ๒๕๕๗) ได้แก่ หัตถอุตสาหกรรม สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ยานยนต์ ท่องเที่ยว โรงพยาบาล และ ผู้ให้บริการโลจิสติกส์
- อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง (๒๕๕๗ – ๒๕๕๙) ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ของเสียและวัสดุเหลือใช้ เหมืองแร่และเซรามิก ค่าปลีกค้าส่ง เหล็กและเหล็กกล้า ปิโตรเคมีและพลาสติก และยา

ระยะแรก (๒๕๕๕ – ๒๕๕๗)

๑. การศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ขั้นพื้นฐานในระดับ *เกษตรกร* โดยมุ่งเน้นกิจกรรมโลจิสติกส์ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
  - สำหรับสินค้าเกษตรในทุกกลุ่มสินค้า มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการจัดซื้อและโลจิสติกส์ขาเข้า (Inbound Logistics) การพัฒนายานพาหนะการขนส่งและเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว บรรจุกัญชี สำหรับการขนส่งและการขนถ่ายสินค้า และการพัฒนาระบบการจัดการและควบคุมคุณภาพ
  - สำหรับสินค้าประเภทพืชสวน และปศุสัตว์ มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์ขาออก (Outbound Logistics) เพื่อลดความสูญเสียระหว่างการขนส่งและขนถ่าย
  - สำหรับสินค้าประเภทพืชไร่ มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการวางแผนรักษาสมดุลระหว่างความต้องการสินค้ากับความสามารถในการผลิต
๒. การศึกษาแนวทางการลดต้นทุนและการเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออก สำหรับผู้ส่งออกสินค้าเกษตรประเภทพืชไร่และพืชสวน

๓. การศึกษาการจัดการห่วงโซ่อุปทาน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของเกษตรกรและผู้ประกอบการรายย่อยในระบบโซ่อุปทานสินค้าเกษตรทุกประเภท (ยกเว้นสัตว์น้ำ)
๔. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของผู้ประกอบการกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมุ่งเน้นวิสาหกิจในอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก

ระยะหลัง (๒๕๕๗ - ๒๕๕๙)

๑. การศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ขั้นพื้นฐานใน *ระดับเกษตรกร* โดยมุ่งเน้นกิจกรรมโลจิสติกส์ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
  - สำหรับสินค้าประเภทพืชไร่ และสัตว์น้ำ มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์ขาออก (Outbound Logistics) เพื่อลดความสูญเสียระหว่างการขนส่งและขนถ่าย
  - สำหรับสินค้าประเภทพืชสวน และสัตว์น้ำ มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการวางแผนรักษาสมดุลระหว่างความต้องการสินค้ากับความสามารถในการผลิต
๒. การศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ขั้นพื้นฐาน *ตลอดห่วงโซ่อุปทาน* ด้านการพัฒนายานพาหนะการขนส่ง และเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว บรรจุภัณฑ์ สำหรับการขนส่งและการขนถ่ายสินค้า สำหรับสินค้าเกษตรในทุกกลุ่มสินค้า
๓. การศึกษาแนวทางการลดต้นทุนและการเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งออก สำหรับผู้ส่งออกสินค้าเกษตรประเภทปศุสัตว์
๔. การวิเคราะห์การจัดการความเสี่ยงในระบบโซ่อุปทาน ในสินค้าประเภท พืชไร่ พืชสวน
๕. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของผู้ประกอบการกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมุ่งเน้นวิสาหกิจในอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง

กลยุทธ์ ๒.๓ การวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการจัดการห่วงโซ่อุปทาน ในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเชื่อมโยงการดำเนินการให้เกิดความสอดคล้องกันตลอดห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่ต้นน้ำ ตลอดไปยังผู้บริโภค
๒. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทย

ประเด็นวิจัย

ประเด็นวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม ได้แบ่งกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายออกเป็น ๒ ระยะ ดังนี้

- อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก (๒๕๕๕ – ๒๕๕๗) ได้แก่ อุตสาหกรรมค้าปลีกและค้าส่ง ท่องเที่ยว และโรงพยาบาล
- อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง (๒๕๕๗ – ๒๕๕๙) ได้แก่ อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เหมืองแร่และเซรามิก ผู้ให้บริการโลจิสติกส์ สิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม ปิโตรเคมีและพลาสติก ยา หัตถอุตสาหกรรม ของเสีย และวัสดุเหลือใช้

ระยะแรก (๒๕๕๕ – ๒๕๕๗)

๑. การศึกษาบทบาทของตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าในการลดต้นทุนด้านการขนส่งและโลจิสติกส์
๒. การจัดการอุปสงค์ตลอดโซ่อุปทานให้เป็นไปในทิศทางที่เอื้อต่อการดำเนินงาน สำหรับสินค้าประเภท พืชไร่ และพืชสวน
๓. การพัฒนาความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรมด้านโซ่อุปทาน โดยแบ่งความเชื่อมโยงออกเป็น ๒ ระดับ ได้แก่ การเชื่อมโยงแบบคลัสเตอร์ภายในกลุ่มอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรมในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก
๔. การจัดการความเสี่ยงในโซ่อุปทาน โดยมุ่งเน้นอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก

ระยะหลัง (๒๕๕๗ – ๒๕๕๙)

๑. การพัฒนาระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับในห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร สำหรับทุกกลุ่มสินค้า

๒. บทบาทของภาครัฐในการสนับสนุนให้เกิดการจัดการโซ่อุปทานสำหรับสินค้าเกษตร
๓. การพัฒนาความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรมด้านโซ่อุปทาน โดยแบ่งความเชื่อมโยงออกเป็น ๒ ระดับ ได้แก่ การเชื่อมโยงภายในองค์กร การเชื่อมโยงแบบคลัสเตอร์ภายในกลุ่มอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง
๔. การจัดการความเสี่ยงในโซ่อุปทาน โดยมุ่งเน้นอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง
๕. การวิจัยและพัฒนารูปแบบการดำเนินงานแบบคลัสเตอร์ในกลุ่มผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกลุ่มผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์กับภาคอุตสาหกรรม
๖. การพัฒนามาตรฐานและเกณฑ์การจัดการด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๒.๔ การวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม เพื่อเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านโลจิสติกส์และประยุกต์ใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการด้านโลจิสติกส์
๒. เพื่อประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านโลจิสติกส์ เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงและบูรณาการการดำเนินงานภายในโซ่อุปทานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ประเด็นโจทย์วิจัย

ประเด็นโจทย์วิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม ได้แบ่งกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายออกเป็น ๒ ระยะ ดังนี้

- อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก (๒๕๕๕ – ๒๕๕๗) ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ยา โรงพยาบาล ผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ และท่องเที่ยว
- อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง (๒๕๕๗ – ๒๕๕๙) ได้แก่ การค้าอุตสาหกรรม พิโตรเคมีและพลาสติก ของเสียและวัสดุเหลือใช้

เหล็กและเหล็กกล้า ยานยนต์ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม หัตถ
อุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมเหมืองแร่และเซรามิก

ระยะแรก (๒๕๕๕ – ๒๕๕๗)

๑. การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านโลจิสติกส์ และนวัตกรรมเพื่อ
การจัดการ (การนำเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารเชิงธุรกิจ เช่น RFID)
โดยมุ่งเน้นกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก
๒. การประยุกต์ใช้ระบบ E-Business และระบบสนับสนุนการตัดสินใจ
(DSS) ในอุตสาหกรรม เช่น ERP และ E-Procurement เป็นต้น โดย
มุ่งเน้นกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก
๓. การพัฒนาเทคโนโลยีด้านข้อมูลข่าวสาร เพื่อสนับสนุนการ
ดำเนินการของห่วงโซ่อุปทานด้านการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนา
ศูนย์กลางข้อมูลด้านการเดินทาง การบริการและสถานที่ท่องเที่ยวทั้ง
ในระดับท้องถิ่น ประเทศและภูมิภาค เพื่อให้มีความเชื่อมโยงกันการ
นำเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการท่องเที่ยว และ การพัฒนา
เว็บไซต์สำหรับแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในประเทศและที่พิกเชิง
สัมผัสวัฒนธรรม (โฮมสเตย์)
๔. การศึกษาความเหมาะสมของโปรแกรมประยุกต์ใช้ (Application)
เพื่อประเมินความเหมาะสมของระบบการขนส่งและการบริหาร
จัดการโครงสร้างพื้นฐาน

ระยะหลัง (๒๕๕๗ – ๒๕๕๙)

๑. การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านโลจิสติกส์ และนวัตกรรมเพื่อ
การจัดการ (การนำเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารเชิงธุรกิจ เช่น RFID)
โดยมุ่งเน้นกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง
๒. การประยุกต์ใช้ระบบ E-Business และระบบสนับสนุนการตัดสินใจ
(DSS) ในอุตสาหกรรม เช่น ERP และ E-Procurement เป็นต้น โดย
มุ่งเน้นกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง
๓. การวิจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านโลจิสติกส์ (Logistics
Technology) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการโลจิสติกส์ทั้ง
ในระดับข้อมูล (Information) และสินค้า (Material)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นการสร้างมูลค่า (Value Creation) การสร้างนวัตกรรม การใช้ศักยภาพการผลิตของพื้นที่และการมุ่งสู่การดำเนินการด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics)

ผลผลิต

๑. มีงานวิจัยที่มุ่งเน้นการสร้างมูลค่า (Value Creation) ให้แก่สินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มโอกาสทางธุรกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ห่วงโซ่อุปทาน
๒. มีงานวิจัยที่สนับสนุนให้เกิดนวัตกรรมของสินค้าและบริการ
๓. มีงานวิจัยที่ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ
๔. มีงานวิจัยที่สร้างคุณค่าในห่วงโซ่อุปทานของสินค้าในพื้นที่ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในตลาดต่างประเทศ
๕. มีงานวิจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาและสร้างห่วงโซ่อุปทานที่มีการดำเนินการด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างมูลค่า การสร้างนวัตกรรม ที่ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ห่วงโซ่อุปทาน
๒. จำนวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างคุณค่าของสินค้าในพื้นที่ ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
๓. จำนวนงานวิจัยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัด กลุ่มจังหวัด และเอกชน นำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น
๔. จำนวนงานวิจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาและสร้างห่วงโซ่อุปทาน ที่มีการดำเนินการด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๕. จำนวนผลงานทางวิชาการด้านโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างมูลค่า การสร้างนวัตกรรม และการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์
๖. จำนวนผลงานทางวิชาการด้านโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างคุณค่าของสินค้าในพื้นที่จังหวัด และกลุ่มจังหวัด
๗. จำนวนผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการพัฒนาและสร้างห่วงโซ่อุปทาน ที่มีการดำเนินการด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ ๓.๑ การวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาโซ่คุณค่า (Value Chain) ที่ก่อให้เกิดคุณค่าเพิ่ม (Value Creation) โดยมุ่งเน้นนวัตกรรมที่เหมาะสม ที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของประเทศ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อวิเคราะห์ถึงผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากโซ่คุณค่าอันจะนำไปสู่การพัฒนาโซ่คุณค่าของห่วงโซ่คุณค่าในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมของไทย
๒. เพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาสินค้าหรือบริการรูปแบบใหม่ที่เอื้อต่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ

ประเด็นโจทย์วิจัย

ประเด็นโจทย์วิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม ได้แบ่งกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายออกเป็น ๒ ระยะ ดังนี้

- อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก (๒๕๕๕ – ๒๕๕๗) ได้แก่ อุตสาหกรรมยาสมุนไพร ปิโตรเคมีและพลาสติก ท่องเที่ยว และหัตถอุตสาหกรรม
- อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง (๒๕๕๗ – ๒๕๕๙) ได้แก่ อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ยานยนต์เหมืองแร่และเซรามิก ค้าปลีกค้าส่ง เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โรงพยาบาล ของเสียและวัสดุเหลือใช้ และผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์

ระยะแรก (๒๕๕๕ – ๒๕๕๗)

๑. การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคในตลาดเป้าหมายในอุตสาหกรรมอาหาร
๒. การศึกษาวิเคราะห์โซ่คุณค่า (Value Chain and Value Creation) การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมที่เหมาะสม การบูรณาการหรือการเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ (Emerging Products) หรือรูปแบบการให้บริการแบบใหม่ โดยมุ่งเน้นกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก

๓. การบูรณาการภาคการค้าให้เชื่อมโยงกับภาคการผลิตเพื่อนำไปสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ในอุตสาหกรรมยาสมุนไพร และท่องเที่ยว

ระยะหลัง (๒๕๕๗- ๒๕๕๙)

๑. การพัฒนาสินค้าใหม่ สำหรับสินค้าด้านการเกษตรและอาหารไทย
๒. การศึกษาวิเคราะห์โซ่คุณค่า (Value Chain and Value Creation) การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมที่เหมาะสม การบูรณาการหรือการเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ (Emerging Products) หรือรูปแบบการให้บริการแบบใหม่ โดยมุ่งเน้นกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง

กลยุทธ์ ๓.๒ การวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพของผลิตภัณฑ์ (Potential Product and Service) ให้เป็นจุดขายเฉพาะ (Unique Selling Point) ในแต่ละจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสนับสนุนการสร้างความร่วมมือ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ของจังหวัดให้เป็นจุดขายเฉพาะในบริบทของพื้นที่ในด้านเอกลักษณ์เฉพาะ
๒. สร้างกระบวนการเพิ่มคุณค่า (Value Added) ตลอดโซ่อุปทาน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น

ประเด็นวิจัย

๑. สนับสนุนการวิจัยมุ่งเน้นการรวมตัว เพื่อบ่งชี้ผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตรอุตสาหกรรมและการค้าให้成为จุดขายเฉพาะ ที่เหมาะสมกับโซ่อุปทานของกลุ่มจังหวัดและจังหวัดต่างๆ
๒. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมและสังคมของพื้นที่ เพื่อสร้างคุณค่าเพิ่มให้แก่ผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด

กลยุทธ์ ๓.๓ การพัฒนากลไกการจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ที่สอดคล้องกลไกการขับเคลื่อนของประเทศ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างองค์ความรู้ในการบริหารจัดการแบบบูรณาการของกลุ่มจังหวัดและจังหวัดต่างๆ
๒. เพื่อสร้างการรวมกลุ่ม (Clustering) ตลอดโซ่อุปทานของผลิตภัณฑ์ของจุดขายเฉพาะ (Unique Selling Point) ของกลุ่มจังหวัดและจังหวัดต่างๆ

ประเด็นวิจัย

๑. การสังเคราะห์องค์ความรู้ของรูปแบบการจัดการ (Business Model) แบบมีส่วนร่วมของภาครัฐ-เอกชน (Public Private Partnership) การแบ่งปันผลประโยชน์และการกระจายความเสี่ยงที่เหมาะสมกับบริบทของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด
๒. การสร้างคลัสเตอร์ในโซ่อุปทานของการผลิตและผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด

กลยุทธ์ ๓.๔ การวิจัยเชิงปฏิบัติด้านโลจิสติกส์ที่เกี่ยวกับการสร้างและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Logistics)

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาศักยภาพและความพร้อมในการมุ่งสู่การบริหารจัดการโลจิสติกส์ เพื่อสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมไทย
๒. เพื่อพัฒนาและสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรภายในโซ่อุปทาน เพื่อนำไปสู่การดำเนินการด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นวิจัย

ประเด็นวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม ได้แบ่งกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายออกเป็น ๒ ระยะ ดังนี้

- อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก (๒๕๕๕ – ๒๕๕๗) ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ เหล็กและเหล็กกล้า ปิโตรเคมีและพลาสติก อุตสาหกรรมของเสียและวัสดุเหลือใช้

- อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง (๒๕๕๗ – ๒๕๕๙) ได้แก่ อุตสาหกรรมผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ ยา ค่าปลีกค้าส่ง โรงพยาบาล สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม หัตถอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวและเหมืองแร่ และเซรามิก

ระยะแรก (๒๕๕๕ – ๒๕๕๗)

๑. การศึกษาวิจัยด้านศักยภาพและความพร้อมในการดำเนินการด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้น*อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก* ซึ่งมีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
  - ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการเพื่อดำเนินการด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
  - การพัฒนากระบวนการจัดการหรือกลยุทธ์ทางการค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น การบริหารจัดการโลจิสติกส์ย้อนรอย (Reverse Logistics) เป็นต้น
๒. การศึกษาวิจัยด้านการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างองค์กรเพื่อนำไปสู่การดำเนินการด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนารูปแบบการเชื่อมโยงกิจกรรมทางธุรกิจระหว่างภาคการผลิตและภาคการค้าการพัฒนาเครือข่ายการจัดกาอุตสาหกรรมตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เป็นต้น โดยมุ่งเน้น*กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก*

ระยะหลัง (๒๕๕๗ – ๒๕๕๙)

๑. การศึกษาวิจัยด้านศักยภาพและความพร้อมในการดำเนินการด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้น*อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง* ซึ่งมีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
  - ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการเพื่อดำเนินการด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
  - การพัฒนากระบวนการจัดการหรือกลยุทธ์ทางการค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น การบริหารจัดการโลจิสติกส์ย้อนรอย (Reverse Logistics) เป็นต้น
๒. การศึกษาวิจัยด้านการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างองค์กรเพื่อนำไปสู่การดำเนินการด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนารูปแบบการเชื่อมโยงกิจกรรมทางธุรกิจ

ระหว่างภาคการผลิตและภาคการค้าการพัฒนาเครือข่ายการจัด
การอุตสาหกรรมตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เป็นต้น โดยมุ่งเน้นกลุ่ม
อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะหลัง

๓. การมุ่งสู่การดำเนินการด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
(Green Logistics) ในทุกกลุ่มสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ผลักดันงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ให้ส่งผลสู่การพัฒนาขีดความสามารถของประเทศ

ผลผลิต

๑. มีกระบวนการทำวิจัยที่ก่อให้เกิดประสิทธิผล ทั้งในด้านของการพัฒนา วิทยวิจัย ระบบการบริหารเงินเพื่อการวิจัย การขยายผลของงานวิจัยไปใช้ในทางปฏิบัติ และ การมีส่วนร่วมขององค์กรหรือเครือข่ายทั้งภาครัฐ และเอกชน ในการบริหารจัดการงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
๒. มีกระบวนการในการเพิ่มศักยภาพบุคลากรในภาคงานวิจัย เพื่อยกระดับความสามารถของบุคลากรผู้ใช้ผลวิจัยและนักวิจัย
๓. มีกระบวนการในการสนับสนุนการบูรณาการองค์ความรู้ภายในเครือข่ายนักวิจัย และองค์ความรู้ระหว่างนักวิจัยและผู้ประกอบการ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนผู้ใช้ผลวิจัยที่มีส่วนร่วมในการกำหนดโจทย์วิจัย
๒. ประสิทธิภาพการบริหารเงินเพื่อการวิจัย
๓. ผลลัพธ์ที่ได้รับจากงานวิจัยกระตุ้นให้เกิดการเพิ่ม GDP ของประเทศไทยได้
๔. จำนวนผลงานวิจัยทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์และยอมรับในระดับนานาชาติ
๕. จำนวนงานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์
๖. จำนวนองค์กรและเครือข่ายจากภาครัฐและเอกชนร่วมบริหารจัดการงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
๗. จำนวนหน่วยงานของรัฐใช้ข้อมูลวิจัยประกอบการตัดสินใจ
๘. จำนวนนักวิจัยที่ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์จากจำนวนนักวิจัยทั้งหมด

กลยุทธ์ ๔.๑ พัฒนาระบบและกลไกบริหารงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนากระบวนการทำวิจัยและการจัดการทรัพยากรในการทำวิจัยที่มีประสิทธิผล

๒. เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการบริหารเงินเพื่อการวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
๓. เพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการขยายผลของกระบวนการวิจัย
๔. เพื่อสร้างกลไกการขับเคลื่อนการบริหารจัดการโครงการวิจัยที่มีศักยภาพสูง

กิจกรรม

กิจกรรมในการพัฒนาระบบและกลไกบริหารงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่มตามวัตถุประสงค์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ กิจกรรมสนับสนุนการพัฒนากระบวนการทำวิจัยและการจัดการทรัพยากรในการทำวิจัยที่มีประสิทธิผล ประกอบไปด้วย ๒ กิจกรรมย่อย ได้แก่ (๑) ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานวิจัยของผู้ใช้ผลวิจัย และ (๒) สร้างข่ายงานภาคีองค์กรงานวิจัย เพื่อการเข้าถึงและใช้ประโยชน์สิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัย โดยทั้งสองกิจกรรมย่อยมีวัตถุประสงค์ และตัวอย่างกิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมย่อย ๑.๑ ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานวิจัยของผู้ใช้ผลวิจัย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ใช้ผลงานวิจัยมีความเข้าใจ (awareness) ในกระบวนการพัฒนาโจทย์วิจัย
๒. เพื่อสนับสนุนให้ผู้ใช้ผลวิจัยมีส่วนร่วมในการพัฒนาโจทย์วิจัย
๓. ส่งเสริมให้นักวิจัยเรียนรู้การตั้งโจทย์วิจัยจากมุมมองของความต้องการพัฒนา (Demand Driven Approach)
๔. เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลผลงานวิจัยที่เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวอย่างกิจกรรม

๑. การจัดสัมมนาเพื่อพบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักวิจัยและผู้ใช้ผลงานวิจัย
๒. การจัดสัมมนาเพื่อพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกันระหว่างนักวิจัยและผู้ใช้ผลงานวิจัย

๓. การจัดแถลงข่าว (Press Conference) โจทย์วิจัยสำคัญด้าน โลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน เพื่อนำเสนอประเด็นสำคัญ ติดตามความคืบหน้า และการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ให้ผู้ใช้ผลงานวิจัยได้รับทราบ
๔. ประชาสัมพันธ์ข่าวงานวิจัยในเครือข่ายในรูปแบบจดหมายข่าว ให้ทั้งภาควิชาการ ภาครัฐ และภาคเอกชนซึ่งเป็นผู้ใช้ผลงานวิจัย ได้รับทราบข้อมูล ข่าวสารอย่างต่อเนื่อง
๕. จัดงานเสวนา “ประโยชน์จากงานวิจัย เพื่อความสำเร็จในงาน โลจิสติกส์ และโซ่อุปทาน” ให้แก่ผู้ใช้ผลงานวิจัย
๖. จัดงานเสวนา “ความสำคัญของโจทย์วิจัย และ แนวทางการ พัฒนาโจทย์วิจัย” ให้แก่นักวิจัย
๗. ผูกอบรมผู้วิจัยในหลักสูตร “เทคนิคการตั้งโจทย์วิจัยจากมุมมอง ของความต้องการพัฒนา”
๘. พัฒนารฐานข้อมูลผลงานวิจัย และ เจ้าของผลงาน
๙. พัฒนารฐานข้อมูลผลงานวิจัยที่ได้รับการต่อยอด และ ผลของการ นำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

กิจกรรมย่อย ๑.๒ การสร้างข่ายงานภาคีองค์กรงานวิจัย เพื่อการเข้าถึงและ ใช้ประโยชน์สิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมการรวมกลุ่ม (Clustering) ขององค์กรด้านงานวิจัย
๒. เพื่อสนับสนุนให้นักวิจัยมีโอกาสร่วมถกเถียงปัญหาและทิศ ทางการพัฒนาในระดับประเทศอย่างสม่ำเสมอ
๓. เพื่อส่งเสริมการพัฒนา และบูรณาการฐานข้อมูลเพื่องานวิจัย
๔. เพื่อมีการเชื่อมโยงฐานข้อมูลเพื่อการทำงานวิจัยที่มี ประสิทธิภาพและเข้าถึงได้ง่าย

ตัวอย่างกิจกรรม

๑. งานสัมมนาเพื่อหาจุดร่วมในการพัฒนาข่ายงานภาคีองค์กร งานวิจัยแห่งชาติ

๒. การแลกเปลี่ยนอาจารย์หรือนักวิจัยในระยะสั้น ระหว่างหน่วยงานในกลุ่มงานวิจัยเดียวกัน เพื่อก่อให้เกิดการบูรณาการองค์ความรู้และพัฒนางานวิจัยร่วมกัน
๓. จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการสำหรับนักศึกษาปริญญาเอก (PhD Workshop) เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างกลุ่มงานวิจัยในเครือข่าย และสร้างความร่วมมือระหว่างกลุ่มงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง
๔. จัดกิจกรรมร่วมกันเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และกระชับความสัมพันธ์ระหว่างนักวิจัยในกลุ่มงานวิจัย เช่น การศึกษาดูงานร่วมกันในประเด็นโจทย์วิจัยที่สำคัญ อาทิเช่น การดูงานที่เกี่ยวข้องกับรถไฟความเร็วสูง เป็นต้น
๕. งานประชุมวิชาการถ่ายทอดงานภาคีองค์กรงานวิจัย
๖. การจัดทำฐานข้อมูลงานวิจัยของข่ายงานภาคีองค์กรงานวิจัย
๗. พัฒนาระบบการเชื่อมโยงฐานข้อมูลงานวิจัยระหว่างกลุ่มงานวิจัย
๘. พัฒนาระบบการเชื่อมโยงฐานข้อมูลงานวิจัยของข่ายงานภาคีองค์กรงานวิจัยกับองค์กรภาครัฐส่วนกลาง

กลุ่มที่ ๒ กิจกรรมสนับสนุนการยกระดับประสิทธิภาพการบริหารเงินเพื่อการวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ประกอบไปด้วย ๒ กิจกรรมย่อย ได้แก่ (๑) เพิ่มงบประมาณเพื่อการวิจัยอย่างมีเป้าหมาย และ (๒) ส่งเสริมการร่วมลงทุนจากภาคเอกชน โดยทั้งสองกิจกรรมย่อยมีวัตถุประสงค์และตัวอย่างกิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมย่อย ๒.๑ เพิ่มงบประมาณเพื่อการวิจัยอย่างมีเป้าหมาย

วัตถุประสงค์

๑. จัดสรรงบประมาณวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่เพียงพอใน ๕ ปีข้างหน้า
๒. บริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวอย่างกิจกรรม

๑. สำรวจข้อมูลความต้องการในประเด็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานและระดับความต้องการงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
๒. สัมมนาปฏิบัติการ เพื่อร่วมกำหนดเกณฑ์และเงื่อนไขในการอนุมัติงบประมาณด้านงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่จะเป็นประโยชน์และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์หลักของงานวิจัย และกำหนดมาตรฐานการตรวจรับงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ

กิจกรรมย่อย ๒.๒ ส่งเสริมการร่วมลงทุนจากภาคเอกชน

วัตถุประสงค์

๑. สร้างความเข้าใจและความตระหนักที่จะร่วมลงทุนในงานวิจัยของชาติ
๒. ประชาสัมพันธ์งานวิจัยให้เอกชนรับรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

ตัวอย่างกิจกรรม

๑. จัดสัมมนาให้ความรู้ด้านงานวิจัยโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแก่ผู้บริหาร เพื่อกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจร่วมทุน
๒. ประชาสัมพันธ์งานวิจัย และ องค์ความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยสู่ภาคเอกชนผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุวารสารงานวิจัย หรือ สื่อดิจิทัล อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

กลุ่มที่ ๓ กิจกรรมสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิผลในการขยายผลของกระบวนการวิจัย ประกอบไปด้วย ๑ กิจกรรมย่อย ได้แก่ การส่งเสริมให้เกิดการประมวผล แปลผลงานวิจัยเพื่อการนำไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีวัตถุประสงค์และตัวอย่างกิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมย่อย ๓.๑ ส่งเสริมให้เกิดการประมวผล แปลผลงานวิจัยเพื่อการนำไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม

วัตถุประสงค์

๑. นักวิจัยมีความเข้าใจกระบวนการแปลผลไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการนำไปใช้

๒. เกิดการสังเคราะห์ผลวิจัยเชิงลึกเพื่อนำเข้าสู่บริบทสังคม เป็นขั้นตอนของการทำวิจัย
๓. มี Forum ของ knowledge community เพื่อประมวลผลวิจัยไปใช้บนพื้นฐานความรู้

ตัวอย่างกิจกรรม

๑. สัมมนาเชิงปฏิบัติการในหัวข้อ “เทคนิคการประมวลผลงานวิจัยสู่ภาคปฏิบัติ”
๒. การจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น หรือ ระยะเร่งด่วนในหัวข้อ “การวิจัยเชิงปฏิบัติการ” ที่เน้นบทบาทของผู้เข้ารับการอบรม โดยใช้แนวทางการอบรมแบบผสมผสานที่ประกอบไปด้วย
  - การฝึกปฏิบัติ/การทำงานในกลุ่มย่อย (Group-based learning)
  - การทำงานโครงการร่วมกัน (Project-based learning)
  - การเรียนรู้จากกรณีศึกษา (Case-based learning)
  - การเรียนรู้เชิงวิพากษ์ (Critical learning approach)เพื่อเพิ่มศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ และการสังเคราะห์
๓. เปิดเวทีที่นักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ประเภทเดียวกันมีโอกาสหารือ และ ถกเถียงกันในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เฉพาะหัวข้อที่ตนถนัด

กลุ่มที่ ๔ กิจกรรมส่งเสริมการสร้างกลไกขับเคลื่อนการบริหารจัดการโครงการวิจัยที่มีศักยภาพสูง ประกอบไปด้วย ๑ กิจกรรมย่อย ได้แก่ การส่งเสริมระบบการบริหารโครงการวิจัยและกำกับคุณภาพงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ โดยมีวัตถุประสงค์และตัวอย่างกิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมย่อย ๔.๑ ส่งเสริมระบบการบริหารโครงการวิจัยและกำกับคุณภาพงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

๑. มีการกำกับคุณภาพงานวิจัยและติดตามผลตลอดกระบวนการทำวิจัย
๒. มีการส่งเสริมให้งานวิจัยถูกอ้างอิงฐานวิทยาศาสตร์

๓. มีการพัฒนาหลักสูตรการบริหารจัดการโครงการที่มีประสิทธิภาพแก่นักวิจัย
๔. มีระบบประเมินผลวิจัยให้ตรงตามความต้องการ ในรูปแบบเครือข่ายงานวิจัย

ตัวอย่างกิจกรรม

๑. จัดหลักสูตรการบริหารจัดการโครงการที่มีประสิทธิภาพแก่นักวิจัย ผ่านแนวทางดังนี้ ๑.๑) การฝึกอบรม ๑.๒) ระบบพี่เลี้ยง และ ๑.๓) ระบบการสอนแบบตัวต่อตัว
๒. ฝึกอบรมหลักสูตร “เทคนิคการประเมินผลการวิจัย”
๓. เทคนิคการดำเนินงานวิจัยให้มีคุณภาพ และสามารถใช้อ้างอิงได้ตามฐานวิทยาศาสตร์
๔. จัดสัมมนาปฏิบัติการเพื่อร่วมกำหนดเกณฑ์คุณภาพงานวิจัย

กลยุทธ์ ๔.๒ เพิ่มศักยภาพบุคลากรในภาควิชาวิจัย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับความสามารถในการบริหารงานวิจัยของผู้ใช้ผลวิจัย
๒. เพื่อสร้างและพัฒนา นักวิจัยที่มีประสิทธิภาพ

กิจกรรม

กิจกรรมในการพัฒนาระบบและกลไกบริหารงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มตามวัตถุประสงค์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ กิจกรรมสนับสนุนการยกระดับความสามารถในการบริหารงานวิจัยของผู้ใช้ผลงานวิจัย ประกอบไปด้วย ๒ กิจกรรมย่อย ได้แก่ (๑) ส่งเสริมให้เกิดเวทีสาธารณะในการประชาสัมพันธ์ผลวิจัย และ (๒) สร้างและพัฒนา นักวิจัยที่มีประสิทธิภาพ โดยแต่ละกิจกรรมย่อยมีวัตถุประสงค์และตัวอย่างกิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมย่อย ๑.๑ ส่งเสริมให้เกิดเวทีสาธารณะในการประชาสัมพันธ์ผลวิจัย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างให้เกิดเวทีสาธารณะในการประชาสัมพันธ์ผลวิจัย เช่น การจัดประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
๒. เพื่อประชาสัมพันธ์ผลวิจัยสู่เวทีสาธารณะ สมาคม และสื่อต่างๆ

ตัวอย่างกิจกรรม

๑. สัมมนาเชิงปฏิบัติการในหัวข้อ “เทคนิคการประมวลผลงานวิจัยสู่ภาคปฏิบัติ”
๒. การจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น หรือ ระยะเร่งด่วนในหัวข้อ “การวิจัยเชิงปฏิบัติการ” ที่เน้นบทบาทของผู้เข้ารับการอบรม โดยใช้แนวทางการอบรมแบบผสมผสานที่ประกอบไปด้วย

กิจกรรมย่อย ๑.๒ ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมที่เห็นคุณค่าการวิจัยในสังคม

วัตถุประสงค์

๑. สร้างความเข้าใจ (Awareness) งานวิจัยให้กับผู้ใช้ผลงานวิจัย
๒. ส่งเสริมให้ภาครัฐใช้ข้อมูลวิจัยในการตัดสินใจ
๓. ประชาสัมพันธ์งานวิจัยให้ผู้ใช้รับรู้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

ตัวอย่างกิจกรรม

๑. จัดนิทรรศการแสดงผลงานวิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน และการจัดงานประชุมเชิงวิชาการทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ
๒. ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อดิจิทัล
๓. แถลงข่าว (Press Conference) ของนักวิจัยในเครือข่าย ในประเด็นโจทย์วิจัยที่สำคัญ เพื่อประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัย

กลุ่มที่ ๒ กิจกรรมสนับสนุนการสร้างและพัฒนานักวิจัยที่มีประสิทธิภาพ
ประกอบไปด้วย ๕ กิจกรรมย่อย ได้แก่ (๑) ยกย่องคุณภาพของนักวิจัย (๒) ส่งเสริมการเข้าร่วมและสร้างนักวิจัยหน้าใหม่ (๓) สนับสนุนการ

บูรณาการองค์ความรู้ในทีมวิจัย (๔) ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักวิจัยและผู้ประกอบการ และ (๕) เพิ่มแรงจูงใจของนักวิจัยจากผลตอบแทนจากการทำงานวิจัย โดยในแต่ละกิจกรรมย่อยมีวัตถุประสงค์และตัวอย่างกิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมย่อย ๒.๑ ยกระดับคุณภาพของนักวิจัย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมให้นักวิจัยมีคุณภาพในปริมาณที่เพียงพอ
๒. เพื่อพัฒนาทักษะการวิจัยแก่นักวิจัยอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
๓. เพื่อก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดความรู้ เทคนิคการทำวิจัย

ตัวอย่างกิจกรรม

๑. ดำเนินการจัดตั้งสถาบันกระจายตามภูมิภาคต่างๆ โดยร่วมมือกับทางสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อเพิ่มศักยภาพของนักวิจัยให้มีคุณภาพได้ตามเกณฑ์
๒. เปิดให้ความช่วยเหลือด้านงานวิจัยแก่ชุมชนในลักษณะของจิตสาธารณะ เพื่อเปิดโอกาสให้นักวิจัยของสถาบันได้ฝึกพัฒนาทักษะในการทำวิจัย
๓. จัดตั้ง Community of Practice (COP) หรือ ชุมชนนักปฏิบัติ หรือ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่รวบรวมกลุ่มนักวิจัยหรือกลุ่มคนที่มีความรู้ความสนใจในเรื่องเดียวกัน มาร่วมแลกเปลี่ยน แบ่งปันเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ ร่วมกัน เพื่อได้มาซึ่ง Knowledge Assets
๔. พัฒนาหลักสูตรสำหรับงานวิจัยบางประเภทที่ต้องอาศัยองค์ความรู้ใหม่ ๆ เช่น องค์ความรู้ด้าน ITS ซึ่งจะต้องอาศัยพื้นฐานหลายด้าน เช่น ระบบขนส่งและจราจร ซอฟต์แวร์ วิศวกรรม อิเล็กทรอนิกส์ วิศวกรรมสื่อสาร เป็นต้น

กิจกรรมย่อย ๒.๒ ส่งเสริมการเข้าร่วมและสร้างนักวิจัยหน้าใหม่

วัตถุประสงค์

๑. ส่งเสริมและพัฒนานักวิจัยหน้าใหม่เชิงสร้างสรรค์
๒. ปลุกฝังค่านิยมด้านจิตสาธารณะให้แก่ักวิจัย

ตัวอย่างกิจกรรม

๑. เสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างนักวิจัยเก่าและนักวิจัยใหม่เพื่อพัฒนาโจทย์วิจัย
๒. สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในงานวิจัยสำหรับนักวิจัยหน้าใหม่
๓. เสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างนักวิจัยเก่าและนักวิจัยใหม่เพื่อพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกัน
๔. สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในงานวิจัยสำหรับนักวิจัยหน้าใหม่
๕. ประชุมระดมสมองเพื่อกำหนดเกณฑ์การให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาปี ๔ ที่มีผลการเรียนยอดเยี่ยม และมีใจรักอยากเป็นนักวิจัย
๖. จัดทำ MOU ระหว่างส่วนกลางกับสถาบันการศึกษา เพื่อขอใช้สถานที่สำหรับให้ความรู้ และ ฝึกทักษะต่างๆ ให้กับนักศึกษาที่ได้รับคัดเลือก
๗. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำงานวิจัยในฐานะผู้ช่วยของนักวิจัยจากสถาบันพัฒนานักวิจัย เพื่อลงไปให้ความช่วยเหลือด้านงานวิจัยแก่ชุมชนในลักษณะของจิตสาธารณะ

กิจกรรมย่อย ๒.๓ สนับสนุนการบูรณาการองค์ความรู้ในทีมวิจัย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างเครือข่ายระหว่างนักวิจัยในการพบปะแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างนักวิชาการ
๒. เพื่อสร้างฐานข้อมูลเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญแต่ละศาสตร์

ตัวอย่างกิจกรรม

๑. สร้างเครือข่ายนักวิจัยระดับจังหวัด / ระดับภูมิภาค / ระดับชาติ
๒. จัดเสวนาระหว่างเครือข่ายต่างๆ เพื่อพบปะแลกเปลี่ยนองค์ความรู้
๓. ออกแบบและพัฒนาฐานข้อมูลเครือข่ายนักวิจัยแยกตามศาสตร์ที่นักวิจัยถนัด

กิจกรรมย่อย ๒.๔ ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักวิจัยและผู้ประกอบการ

วัตถุประสงค์

๑. จัดให้มี Forum พบปะนักวิจัยและผู้แทนภาคเอกชนอย่างต่อเนื่องและมี agenda ชัดเจนทุก ๓ เดือน
๒. กระตุ้นให้ผู้ประกอบการร่วมเป็นหุ้นส่วนในการจัดการประชุมเชิงวิชาการ
๓. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมงานประชุมเชิงวิชาการ

ตัวอย่างกิจกรรม

๑. เปิดเวทีให้นักวิจัยโลจิสติกส์และโซ่อุปทานได้มีโอกาสพบปะกับผู้ประกอบการ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านงานวิจัยเป็นประจำทุก ๓ เดือน
๒. จัด R&D Matching Corner ให้นักวิจัยโลจิสติกส์และโซ่อุปทานกับผู้ประกอบการ ที่มีเป้าหมายหรือความสนใจในงานวิจัยประเภทเดียวกัน สามารถทำความตกลงร่วมทุน หรือ ชื้องานวิจัยเพื่อไปต่อยอด

กิจกรรมย่อย ๒.๕ การเพิ่มแรงจูงใจของนักวิจัยจากผลตอบแทนจากการทำงานวิจัย

วัตถุประสงค์

๑. สร้างเส้นทางวิชาชีพ (career path) มั่นคง และเป็นที่ยอมรับของสังคม
๒. ปรับปรุงระบบค่าตอบแทนที่เป็นมาตรฐานและชัดเจน

ตัวอย่างกิจกรรม

๑. สสำรวจความคิดเห็นจากนักวิจัยที่มีอยู่ต่อรูปแบบของเส้นทางวิชาชีพนักวิจัย (CareerPath)
๒. สัมมนาปฏิบัติการช่างานภาคีองค์กรวิจัยเพื่อร่วมกำหนดเส้นทางวิชาชีพนักวิจัย โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความคิดเห็นประกอบ
๓. ประชุมระดมสมองเพื่อกำหนดเกณฑ์คุณภาพของนักวิจัยในแต่ละระดับคุณภาพ

๔. จัดงานวันเชิดชูเกียรตินักวิจัยยอดเยี่ยม
๕. สัมมนาปฏิบัติการช่างงานภาคีองค์กรวิจัยเพื่อร่วมกำหนดโครงสร้างผลตอบแทนที่ได้มาตรฐานและชัดเจน โดยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ

คณะผู้จัดทำ

นักวิจัยโครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์วิจัยด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานแห่งชาติ

รศ.ดร.ดวงพรรณ ศฤงคารินทร์	มหาวิทยาลัยมหิดล
รศ.ดร.อภิชาติ โสภางค์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผศ.ดร.ศักดิ์เกษม รมะมิ่งวงศ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ดร.กรกฎ ไยบัวเทศ ทิพยวงศ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
นายอรรถพจน์ พึ่งไชย	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
นางสาวสาธิตินิ สันติธีรากุล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ดร.ธัญญาอนุภาพ อานันทนะ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
นางสาววิรัชญา จันทายเพ็ชร	มหาวิทยาลัยมหิดล

นักวิจัยโครงการการศึกษาทบทวนผลงานวิจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ของประเทศไทย

โดย สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

ดร.ณรงค์ ป้อมหลักทอง	สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
ดร.สุเมธ องกิตติกุล	สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
ดร.เอกชัย สุมาลี	Hong Kong Polytechnic University
ดร.สิทธา เจนศิริศักดิ์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ดร.ปรเมศวร์ เหลือเทพ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
นายระพี ผลพานิชย์	สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
นางสาวนฤมล พิศาลพร	สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
นายกฤษณะ แพทย์จะเกร็ง	สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
นางสาวรัตนกรัฒมย์ โรจนานุกุลพงศ์	สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
นางบุศรินทร์ กลิ่นสวัสดิ์	สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

นักวิจัยโครงการการสังเคราะห์งานวิจัยด้านโลจิสติกส์สินค้าอุตสาหกรรมและบริการ

รศ.ดร.วัลย์ลักษณ์ อัครธีรวงศ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
รศ.ดร.พัชรภรณ์ เนียมมณี	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
รศ.ดร.เตือนใจ สมบูรณ์วิวัฒน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ผศ.ดร.ธัญญา วสุศรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

นักวิจัยโครงการการสังเคราะห์งานวิจัยด้านโลจิสติกส์สินค้าเกษตรและอาหาร

รศ.ดร.สมพงษ์ ศิริโสภณศิลป์	สถาบันการขนส่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ดร.สุบิน หินจันทร์	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาวิจัย ทรัพยากรการเกษตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ดร.วริทธิ์ เจียมปัญญารัช	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาวิจัย ทรัพยากรการเกษตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รศ.น.สพ.ดร.วิชัย ทันทศุภารักษ์	คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นายอเนก โสภณ	สถาบันวิจัยทรัพยากรทางน้ำ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นางสุมาลี สุขदानนท์	สถาบันการขนส่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นางสุนันทา เจริญปัญญาธิง	สถาบันการขนส่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นางสาววิซาร์ช สัญญาลักษณ์ถาศัย	สถาบันการขนส่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นางสาววรรณภา วัตบุญเลี้ยง	สถาบันการขนส่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักประสานงานโครงการวิจัยด้านโลจิสติกส์
ร่วมระหว่าง สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๓๐
โทรศัพท์ ๐๒-๘๘๙-๒๑๓๘ ต่อ ๖๒๔๖, ๖๗๐๗-๘
โทรสาร ๐๒-๘๘๙-๒๑๓๘ ต่อ ๖๗๐๙

